

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

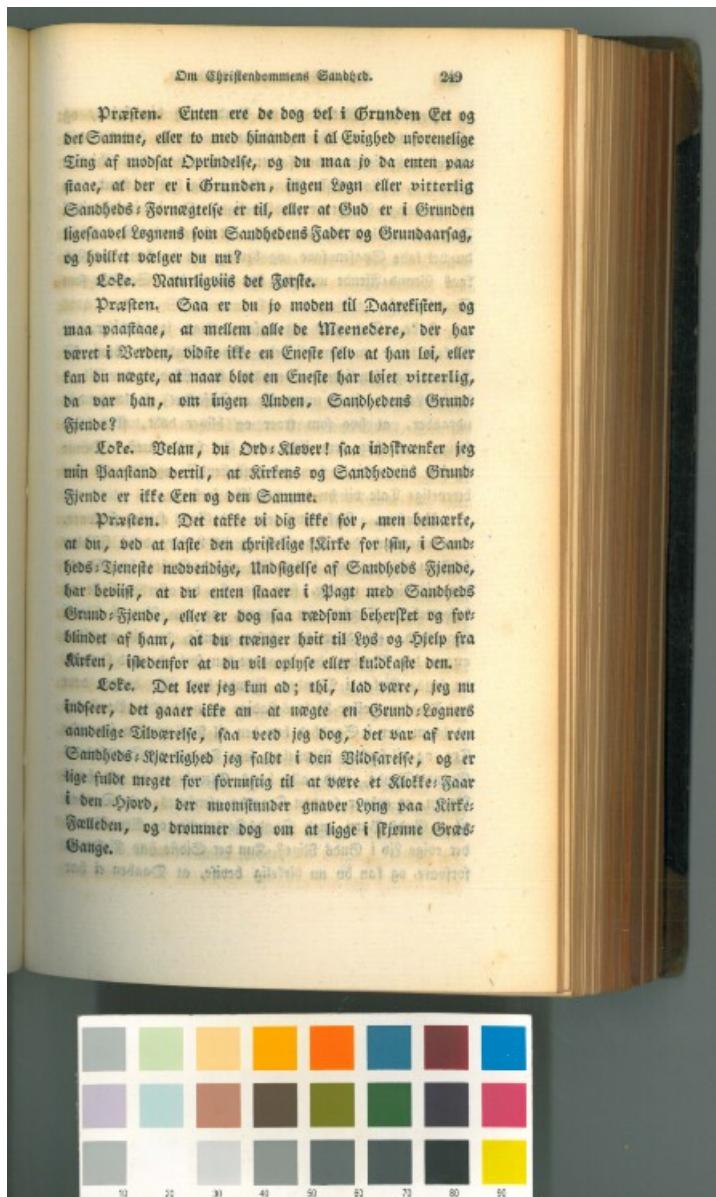
Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 248. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm3410/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Præsten. Enten ere de dog vel i Grunden Et og det Samme, eller tu med hinanden i al Ewigheb uforenelige Ting af modsat Oprindelse, og du maa jo da enten paas staae, at der er i Grunden, ingen Logn eller vitterlig Sandheds Bornegelelse er til, eller at Gud er i Grunden ligesaet Lognes som Sandhedens Fader og Grundaarhag, og hvilket valger du nu?

Løke. Naturligvis det Forste.

Præsten. Saa er du jo moden til Daarekisten, og maa paastaae, at mellem alle de Meenedere, der har været i Verden, vidste ikke en Eneste selv at han loi, eller kan du negte, at naar blot en Eneste har lojet vitterlig, da var han, om ingen Ander, Sandhedens Grundhjende?

Løke. Velan, du Ord Klover! saa indstrenker jeg min Paastand derill, at Kirkens og Sandhedens Grundhjende er ikke Een og den Samme.

Præsten. Det talke vi dig ikke for, men bemærke, at du, ved at laste den christelige Kirke for sin, i Sandheds Djælest modvendige, Undsigelse af Sandheds Hjende, har bevist, at du enten staer i Pagt med Sandheds Grundhjende, eller er dog saa ræskom beherfet og forblendet af ham, at du traenger hoi til Lys og Hjelp fra Kirken, isledenfor at du vil ophylse eller fuldkasse den.

Løke. Det loer jeg kun ad; thi, lod være, jeg nu indseer, det gaaer ikke an at nøgle en Grund Lognes aandelige Tilbørelse, saa veed jeg dog, det var af ren Sandheds Mørklighed jeg faldt i den Vildfarelse, og er ikke fuldt meget for fornødig til at være et Klokkersaar i den Hjord, der nuomstunder gnaber Lyng paa Kirkegården, og drømmer dog om at ligge i Kjonne Græs Gange.